

חטא קטן, הרס גדול!

הרב יעקב לוי שליט"א

לפני 250 שנה במרוקו בעיר פאז, התגורר גביר עשיר שעסק הרבה בציד. הוא למד את רזי הציד, והצליח ללכוד חיות רבות, ביניהן חיות טרף אותן היה מעביר לידי גן החיות המלכותי של מרוקו. פעם אחת הצליח הגביר ללכוד גור אריות קטן וחביב, אבל שלא כבפעמים הקודמות, הוא החליט להשאירו בבית ולגדלו. הוא הצליח לשכנע את בני ביתו ורעייתו, ואכן הגור הלך וגדל לתפארת המשפחה, וכאשר כבר הפך ליצור מסוכן, קנה הגביר חבל עבה מאד קשר אותו לצוואר האריה המשפחתי מן הצד האחד, ואת הקצה השני של החבל קשר על סורגי הברזל של גדר האבנים שהקיפה את חצרו. החבל היה קצר מספיק, וטווח הטיולים של האריה לא היה גדול במיוחד. משרתיו של הגביר נהגו להניח לו את מזונו כאשר הלה נם במלונתו.

"נו, יופי יופי. האריה הפך לאטרקציה חביבה ולא מזיקה, אבל מה לעשות, לא כולם ידעו שאריה מסוכן קשור לחצירו של הגביר... והנה באחד הימים הגיעו לפאז שני סוחרים מאגדיר דומני. הללו רכשו בדים וכלים מאחד המפעלים בעיר וקשרו את סחורתם לעגלתם הגדולה. ובעודם נוסעים בדרך, נקרע אחד החבלים שהחזיקו את סחורתם, וזו נפלה על הארץ והתלכלכה. מה עושים? מה עושים? הנה לפתע הבחין אחד הסוחרים בחבל עבה הקשור לסורגים התקועים להם בגדר אבנים, הוא שלף אולרו מכיסו ופנה לחתוך את החבל.

"עצור" צעק חברו הסוחר השני "עצור, אל תחתוך, זה גזל גמור. אני מוכן לנסוע למרכז העיר ולרכוש שם חבלים עבירים. אל תיקח חבל שאיננו שייך לך...".
"אך הסוחר הראשון היה עקשן וגם תרוץ היה לו מן המוכן: "נכון שזה גזל, אבל מדובר בחבל ישן וחסר שימוש, ואני מוכן לשלם עבורו בכסף מלא, אחתוך אותו, נסדר ונקשור את הסחורה, ואחר כך אשלם לבעליו של החבל...
"הויכוח הזה נמשך דקות ארוכות, אך לשווא. הסוחר העיקש אמר לידידו בסופו של דבר "אכן כדברך, מדובר בעבירה, אבל זה חטא קטן ולא משמעותי, אתה עושה מזה עסק יותר מדי גדול".

"אמר ועשה. הוא חתך את החבל באיטיות והחל למשוך אותו לעברו, מושך ומושך... בעודו מושך חזר הסוחר השני והתיישב על מושב העגלה בצער גדול... והלה מושך עד שלפתע ביצבץ ראשו של האריה מבין הסורגים... הביט האריה בסוחר ההמום, ועשה חשבון חכם של כפירי יער, והבין שהוא בעצם חופשי לעצמו, גם הוא אמר ועשה, לקח נשימה ארוכה וניתר ניתור ענק, חלף מעל הגדר האבנים ונחת ארצה.

כשהביט הסוחר שעל העגלה לדעת מה פשר הרעש שבסמוך, לא נותר לו אלא לגלות שאת חברו לא יראה יותר... לאחר פטירתו של הסוחר הטיפש ישבו 20 איש שבעה. אשתו, הוריו, אחיו ואחיותיו, בניו ובנותיו. היה שם חכם מרוקאי ישיש, שהשיח לפי תומו: "לא יאומן כי יסופר, בן אדם חותך חתיכת חבל, ועשרים אנשים מתאבלים... יתומים... אלמנות... שכול... הרס גדול..."

לא הרבה סיפורים מסתיימים להם בין מלתעותיו של אריה טורף לאחר חיתוך חבל, אבל העולם מלא בחטאים קטנים שגורמים סבל נורא.

צו

לעילוי נשמת

הרב אלטר אהרן יצחק

הרשקוביץ זצ"ל

י"ז בטבת תשע"ו

עלות העלוון לשבת

200 ₪ בלבד

בנק דיסקונט סניף 056

השבון 61135

אסמכתא למייל:

shuly3910@gmail.com

הפצה: אלעד, בני ברק, חדרה,
פתח תקווה, רחובות, אשדוד,
מודיעין עילית ואחיסמך.

בתקופה זו העלוון אינו מודפס
עקב הוראת גדולי ישראל על סגירת בתי הכנסת

העלוון מופץ במייל - ניתן להצטרף לתפוצת המייל

וניתן להורדה ב:

לדעת, אידישע ווינקעל, תורת יוסף ועולם העלונים

מדרש רבה במדבר כא : "שבכל יום היו מתים מישראל מאה אנשים בא דוד ותקן להם מאה ברכות, כיון שתקנם נעצרה המגפה".
 ומובא בספר הליכות שלמה פסקים מהגאון רבי שלמה זלמן אויערבאך זצ"ל שהיה מייעץ לאנשים בעת צרה ר"ל כששאלוהו במה להתחזק שיקבלו על עצמם זהירות בענין מאה ברכות בכל יום. וכך מורה הגאון רבי חיים קניבסקי שליט"א.

תענית		שבת קודש		כל יום	
1	המפיל	1	המפיל	1	המפיל
3	ענט"י, אשי"צ, אלנ"ש	3	ענט"י, אשי"צ, אלנ"ש	3	ענט"י, אשי"צ, אלנ"ש
3	ברכות התורה	3	ברכות התורה	3	ברכות התורה
1	להתעטף בציצית	1	להתעטף בציצית	1	להתעטף בציצית
2	תפילין	15	ברכות השחר	2	תפילין
15	ברכות השחר	2	ברוך שאמר, ישתבח	15	ברכות השחר
2	ברוך שאמר, ישתבח	3	ברכות ק"ש שחרית	2	ברוך שאמר, ישתבח
3	ברכות ק"ש שחרית	4	ברכות ק"ש ערבית	3	ברכות ק"ש שחרית
4	ברכות ק"ש ערבית	7	שמו"ע ערבית	4	ברכות ק"ש ערבית
1	יראו עינינו	7	שמו"ע שחרית	1	יראו עינינו
19	שמו"ע ערבית	7	שמו"ע מוסף	19	שמו"ע ערבית
19	שמו"ע שחרית	7	שמו"ע מנחה	19	שמו"ע שחרית
19	שמו"ע מנחה	2	קידוש ליל ש"ק	19	שמו"ע מנחה
5	ברכת אשר יצר	2	ענט"י, המוציא		
97		2	ברכת המזון	סעודת בוקר:	
5	הבדלה כשחל י' טבת, י"ז תמוז ביום א'	1	קידוש היום	2	ענט"י, המוציא
עניית אמן בקריאת התורה:		2	ענט"י, המוציא	4	ברכת המזון
6	קריה"ת שחרית - 3 עליות	4	ברכת המזון	סעודת ערב:	
6	קריה"ת מנחה - 3 עליות	2	ס"ג: ענט"י, המוציא	2	ענט"י, המוציא
4	ברכות הפטרה מנחה	4	ברכת המזון	4	ברכת המזון
4	ט' באב: ברכות הפטרה שחרית	81		104	
בחורף יש סעודת ערב:		2	שתיה לפני התפלה	5	ברכת אשר יצר
2	ענט"י, המוציא	5	ברכת אשר יצר	109	
4	ברכת המזון	6	העץ, האדמה, שהכל, מזונות		
ראש השנה		6	וברכה לאחריהם - בלילה וביום	ראש חודש:	
1	המפיל	100		2	ברכת הלל
3	ענט"י, אשי"צ, אלנ"ש	2	שבת שלש רגלים, ר"ח או חנוכה: הלל	7	שמו"ע מוסף
3	ברכות התורה	1	ספירת העומר	יום הקדוש	
1	להתעטף בציצית			1	המפיל
15	ברכות השחר			3	ענט"י, אשי"צ, אלנ"ש
2	ברוך שאמר, ישתבח			3	ברכות התורה
3	ברכות ק"ש שחרית			1	להתעטף בציצית
4	ברכות ק"ש ערבית			15	ברכות השחר
7	שמו"ע ערבית			2	ברוך שאמר, ישתבח
7	שמו"ע שחרית			3	ברכות ק"ש שחרית
9	שמו"ע מוסף			1	שהחיינו
7	שמו"ע מנחה			4	ברכות ק"ש ערבית
3	קידוש בלילה			7	שמו"ע ערבית
2	ענט"י, המוציא			7	שמו"ע שחרית
4	ברכת המזון			7	שמו"ע מוסף
1	קידוש ביום			7	שמו"ע מנחה
2	ענט"י, המוציא			7	שמו"ע נעילה
4	ברכת המזון			68	
78				3	ברכת אשר יצר
1	ליל ב: פרי חדש			עניית אמן בקריאת התורה:	
2	תקיעת שופר (חוץ בשבת)			שחרית	
2	שתיה לפני התפלה			14	קריה"ת - 7 עליות
5	ברכת אשר יצר			5	ברכות הפטרה
6	העץ, האדמה, שהכל, מזונות			מנחה	
6	וברכה לאחריהם - בלילה וביום			6	קריה"ת - 3 עליות
100				4	ברכות הפטרה
בשמים				100	
עניית אמן					
שבת רגלים					
1	המפיל	1	המפיל		
3	ענט"י, אשי"צ, אלנ"ש	3	ענט"י, אשי"צ, אלנ"ש		
3	ברכות התורה	3	ברכות התורה		
1	להתעטף בציצית	1	להתעטף בציצית		
15	ברכות השחר	15	ברכות השחר		
2	ברוך שאמר, ישתבח	2	ברוך שאמר, ישתבח		
3	ברכות ק"ש שחרית	3	ברכות ק"ש שחרית		
4	ברכות ק"ש ערבית	4	ברכות ק"ש ערבית		
7	שמו"ע ערבית	7	שמו"ע ערבית		
7	שמו"ע שחרית	7	שמו"ע שחרית		
7	שמו"ע מוסף	7	שמו"ע מוסף		
7	שמו"ע מנחה	7	שמו"ע מנחה		
2	קידוש בלילה	2	קידוש בלילה		
2	ענט"י, המוציא	2	ענט"י, המוציא		
4	ברכת המזון	4	ברכת המזון		
1	קידוש ביום	4	ברכת המזון		
2	ענט"י, המוציא	2	הלל		
4	ברכת המזון	77			
2	הלל	2	שתיה לפני התפלה		
5	ברכת אשר יצר	5	ברכת אשר יצר		
6	העץ, האדמה, שהכל, מזונות	6	העץ, האדמה, שהכל, מזונות		
6	וברכה לאחריהם - בלילה וביום	6	וברכה לאחריהם - בלילה וביום		
92		92	(בפסח ליכא ברכת מזונות)		
12	א' וב' דפסח: הלל, שהחיינו, ג' כוסות, כרפס, גאל ישראל, מצה, מרור, יהללוך, על הגפן	12	א' וב' דפסח: הלל, שהחיינו, ג' כוסות, כרפס, גאל ישראל, מצה, מרור, יהללוך, על הגפן		
1	ב' ז' וחי' דפסח: ספירת העומר	1	ב' ז' וחי' דפסח: ספירת העומר		
5	א' וב' דסוכות: שהחיינו, לולב, לישב בסוכה	5	א' וב' דסוכות: שהחיינו, לולב, לישב בסוכה		
12	וכשחל בשבת: חסר לולב אבל נוסף ס"ג	12	וכשחל בשבת: חסר לולב אבל נוסף ס"ג		
1	שמע"צ, שמח"ת, ושבעות: שהחיינו	1	שמע"צ, שמח"ת, ושבעות: שהחיינו		
2	שמחת תורה: עלי' לתורה	2	שמחת תורה: עלי' לתורה		
2	יו"ט שחל במוצאי שבת: הבדלה	2	יו"ט שחל במוצאי שבת: הבדלה		

תודה רבה להרב שמואל הלפרין שליט"א על הארתו את הנושא.

מגע יד ההשגחה

הרב יהודה רובן שליט"א

אדם הנקלע לסכנת חיים, ונחלץ מאימת המוות שאפפה אותו – חש בשמחה המציפה את כל ישותו. הוא מלא הכרת תודה המחפשת ביטוי ופורקן. בעולם האמונה היהודי, הביטוי הנאות הוא הבעת תודה להשגחה העליונה הגואלת והפודה. תחושה של הבעת התודה מוסיפה נופך של שלימות להרגשת הרווחה המקננת בלבו של הניצל. לקרבן ההודאה קראו "שלמים". לא היה זה קרבן הבא לשם כפרת עוונות. ודווקא משום כך, ביטא הוא בעיני מקריבו את עומק המשמעות של היהדות.

"וזאת תורת זבח השלמים אשר יקריב לה'. אם על תודה יקריבנו והקריב על זבח התודה" (ויקרא ז', י"א-י"ב). בחיי השגרה האפורים מאבד האדם, את הרגש הנכון לחייו, את ההבנה האמיתית לסוד קיומו. אין הוא מעריך את מלוא ערכן של מתנות חייו. רוב ימינו חולפים עלינו אגב טרוניות על מה שאין לנו. אולם, אדם זה עצמו, אם ניצל ממצולות ים, אם שוחרר אחרי שנות ישיבה בצינוק, אם נחלץ מאש תופת בשדה הקרב או נרפא ממחלה קשה – זוכה תחושת הקיום שלו למימד חדש בעיניו. הוא חש שהוא חי, וטעם חדש עולה בחיכו, טעם שלא ידעו מעולם. הוא נהנה מחדש, בהנאת אמת, מן החיים עצמם. בשעה כזאת גם לנשום מלוא הריאות אוויר צח עשוי להיות חוויה מרגשת. התבוננות שקטה בנוף, או ישיבה בחברת קומץ ידידים – מרטיטות את לבו של הניצל. לולא סכנת האבדון, בה היה נתון, לא היה חש תחושות מעין אלו. הסכנה וההצלה ממנה הפכו אותו לאדם אחר, לאדם חי יותר, המפעיל כוחות רבים שלרוב הם רדומים. הוא הפך לאדם שלם יותר.

אך כל אלה אינם אלא השכבה החיצונית של רגשות הלב. אם האדם מסתפק בהם ותו לא, הוא מחסיר מעצמו טובה רבה. הוא מאבד איכות נוספת, שלימות מקיפה וגבוהה יותר. אולם, אם גם יודע הוא, שברגע זה זכה למגע ידה המלטפת של ההשגחה העליונה – אושרו רב יותר. אם חש הוא בכל נימי לבו, שכח עליון חשב עליו וגאל אותו – תגבר השמחה לאין ערוך. וכך, תהפוך עצם ההצלחה לאמצעי כדי להשיג מודעות גבוהה יותר, לתחושת קרבה למקור ההוויה עצמה, לרגש נעלה יותר של שלימות. רגש, הדוחפו להביע את תודתו על ידי קרבן תודה הקרוי "שלמים". כי בעצם הקרבת הקרבן, מוסיף הוא שלמות לנשמתו.

למה הרבנים לא מתגמשים?

הגאון רבי שלום מרדכי שבדרון זצוק"ל

באחת מנסיעותי לחוף לארץ, נזדמן לי מקום מושבי שבמטוס, ליד יהודי שאינו שומר תורה ומצוות, ואדם זה, כפי שסיפר לי בתוך הדברים, היה מהנדס גדול, וגם פרופסור לא קטן... ובקיצור- איש מדע, שחושב שידוע הכל ומבין בהכל. היה חסר לו ב'השכלתו' רק למצוא יהודי כמוני שנראה רב גדול, עם זקן גדול, ולהטיח בו את טרוניותיו על הרבנים, ושאלותיו על התורה וההלכה.

"למה אתם, הרבנים!" פנה אלי הפרופסור, "לא יכולים להתגמש קצת עם ההלכה??... מה יש? קצת גמישות... ולא תרחיקו כל כך את החילונים... עניתי לו- "שאלתך דורשת, אכן, הסבר, אך קודם, נניח מעט את שאלתך וספר לי: מה מקצועך?" - "אדריכל ומהנדס", השיב. "וכעת אני בדרך לחו"ל, להביא תכנית של בנין רב קומות, שהוא פרויקט מיוחד".

"התוכל בבקשה להראות לי את התכנית שהינן, מן הסתם, בתיק הנמצא לידך?" - "בבקשה... אבל מה כבר יוכל כבוד הרב להבין במבט חטוף על תכנית מורכבת ומסועפת?" - "אמת היא שלא אוכל להבין הרבה, אבל להתרשם קצת מעבודתך, עם קצת תוספת הסברים אוכל להבין משהו".

האיש התרצה, והוציא בהנאה גלויה צרור ניירות. הוא פרס לפני דפים על גבי דפים. הוא מתאר ומסביר, ואני מגלה התעניינות מעמיקה בתכניות. משתפסתי מעט במה המדובר, בקשתי ממנו: "כעת תן לי שקט בבקשה שנים שלושה רגעים להתבונן בתוכניות".

קימטתי את מצחי, כאדם שמבקש לעיין בעיון נמרץ... ונטפלתי לאחד מהקווים המסמנים אחד מיסודות הבניין, שהלכו ובאו בקווים לא ישרים.

אחר כמה רגעים הרמתי את ראשי ושאלתי- "תאמר לי בבקשה מדוע הקו התחתון שנמצא בפינת דרום מזרח, לא יכול לנוע מעט לכיוון מזרח... וכשיהיה ישר, גם יהיה יפה יותר, ופחות מסורבל?? מה יש, קצת גמישות פה, וקצת גמישות שם, והכל יראה יותר טוב?"

"ממתי רבנים מבינים בהנדסה?!... השיב לי בלגלוג, הרי כל הכח והחוסן של הבניין תלוי בעיקר באותם קווים, וכל תזוזה של מילימטר אחד מסכנת את הכל!" חוקי ההנדסה חדים וברורים ואין לסור מהם ימין ושמאל כמלא נימה- סיים את תוכחתו הנוקבת...

"וממתי מהנדסים מבינים בהלכה?! השבתי לו כגמולו, הרי כל קיום העולם תלוי בקיום התורה, וכל חוקי התורה שניתנה משמים מיד ה', מלאה חוקים ברורים, ואיך מלאך לבך לתמוה למה אין גמישות פה ושם... כשאני מבקש גמישות בסך הכל על בניין אחד, ורק על חכמה של מהנדס בשר ודם אחד, ששבועות מספר, או חודשים בודדים עמלת על תכנונם, הנך כה סר וזועף, ותורתנו שניתנה לפני אלפי שנים, כאן אתה מבקש מהרבנים המופקדים על שמירת ההלכה שיתערבו בחוקי ה' ויגלו גמישות"...

"אספר לך סיפור": פעם היה ילד בן עניים שאסף פרוטה לפרוטה עד שהגשים את חלומו שיוכל לקנות נעליים חדשות לכבוד חג הפסח. כשצרור מטבעות בידו, הלך אל השוק הערבי שבו הייתה סחורה בזול, ומצא נעליים כלבבו, אלא שלמרבה הצער, רק נעל אחת התאימה לרגל ואילו השנייה מאנה להתלבש על הרגל.

הסוחר הערבי שהבחין בצערו של הילד ניסה את כל האפשרויות להתאים את הנעל, ומשלא הועילו כל הדברים, אמר לבסוף לילד: "יש לי פתרון עבורך: אם תרשה לי אחתך מעט מהאצבע של הרגל והנעל תתלבש היטב..."

לכך נדמו כל השוטים המבקשים להתאים את התורה לרוח הזמן, ואינם מבינים שצריך להתאים את הזמן לרוח התורה, כשם שצריך להתאים את הנעל אל הרגל ולא את הרגל לנעל.

תסתכל על עצמך...

הרה"ק רבי מאיר מפרמישלאן שליט"א

מצווים אנו להישמר מאוד לנפשותינו להיחבאות כמעט רגע עד יעבור זעם. רצון השי"ת הוא שבשעה כזאת, בה 'חמירא סכנתא' לא יתכנסו ברוב עם, אמנם יש אשר מתכנסים זעיר פה וזעיר שם לתפילה בציבור, אך בהרבה מקומות ננעלו בתי התפילה והרי הם עומדים שוממים מבלי באי בית ה', ורבים אנוסים להתפלל בביתם ביחידות.

ועל זאת כל לבב דווי, מה זאת היה לנו שניטל מעמנו כוח הרבים. הכל שואלים ומבקשים לדעת על מה עשה ה' ככה שעל כל אחד לעמוד לעצמו ולבדו, ומה ה' אלוקינו דורש מעמנו בעת הזאת.

וייתכן לומר שאמרו חז"ל בגמרא (ר"ה יז): על הפסוק (לד, ו) 'ויעבור ה' על פניו ויקרא' מלמד שנתעטף הקדוש ברוך הוא כשליח צבור והראה לו למשה סדר תפלה, אמר לו, כל זמן שישראל חוטאין יעשו לפני כסדר הזה ואני מוחל להם. ופירשו בספרים 'יעשו לפניו כסדר הזה' שיהיה כל אחד 'כשליח צבור' ולא יתפלל בעד עצמו לבד, רק יתפלל כאילו הוא שליח ציבור להתפלל עליהם, ובאופן זה 'ואני מוחל להם'. וזאת צריך כל אחד לזכור, שלא יתפלל ויעתיר רק על צרכיו ורצונותיו, כי ביטול התפילה בציבור היא מעין בת קול שיוצאת ואומרת לאדם: שליח ציבור אתה להתפלל על אחיך עם בני ישראל היהודיים בכל מקומות מושבותיהם, ואין אתה בן חורין להתפלל רק בעד עצמך ולא יותר.

אבל בשונה מעניין התפילה, שבה יש על כל אחד חובה להתפלל על חברו ועל הציבור, הנה כשרואה אדם שיסורים באים יפשפש דווקא במעשיו שלו ולא בשל אחרים. החובה עתה היא לעשות חשבון הנפש ולשוב אל ה' בכל לב, אך יש לו לכל אדם לעשות דווקא את בדיק ביתו שלו ולא לחפש ולמצוא בזולתו עוונות וחסרונות. ודבר זה אמור גם כלפי היחיד וגם כלפי הרבים. כי בנקל הוא לאדם לחשוב חשבונו של עולם ולומר מעשיו של פלוני הם שגרמו או הנהגות ציבור מסוים, תרבות אנשים חטאים, הם שהביאו צרה גדולה זו.

והנה ברש"י (שמות לב, כ) הובאו דברי חז"ל 'ואין פורענות באה על ישראל שאין בה קצת מפרעון עון העגל', וליכא מילתא דלא רמיז באורייתא, ועל כן נרמז דתיבת 'הדרוקן' אותיות ד'ק'ר'ו'נה'. ועוד זאת ש'מעגל' בגימטריה 'נגיף', כי הנגיף בא קצת מפרעון חטא העגל. אבל צריך לזכות ש'עגל' ר"ת ג'ם ל'זכור ע'וונותיו שצריך לזכור גם לפשפש במעשיו ולשוב על עוונותיו, כי גם הם גורמים. אך יזכור רק עוונותיו, ולא עוונות אחרים זולתו, ולא יתלה במעשי אחרים, רק כל אחד ישוב על מעשיו הוא בחרטה על העבר וקבלה על העתיד, וְשָׁב וּרְפָא לו.

הימים ימי עת צרה ליעקב, זמן שהדבר בעיר, במגיפה קשה זו אשר ה' ישמור ויציל את כל אחינו בני ישראל ממנה, ולא תבוא עלינו, לא מיניה ולא מקצתיה. ויש שנוטים לחשוב מחשבות ולדאוג דאגת מחר, הן על בריאותם והן על פרנסתם. תדעו, שעל ידי מידה שאינה טובה זו של עגמת נפש וחלישות הדעת יוכל חס ושלום להרע את המזל העליון ושפע הטוב. בילקוט שמעוני (פרק לד, רמז תח) כתוב שמתחילת התורה ועד סופה אין בה פרשה שנאמר בראשה 'ויקהל' אלא זאת בלבד. אמר הקב"ה [למשה] עשה לך קהילות גדולות ודרוש לפנייהם ברבים הלכות שבת, כדי שילמדו ממך דורות הבאים להקהיל קהילות בכל שבת ושבת, ולכנוס בבתי מדרשות ללמד ולהורות לישראל דברי תורה וכו' וכן דוד הוא אומר (תהלים מ, י) 'בשרתי צדק בקהל רב', וכי מה בשורה היו ישראל צריכין בימי דוד, והלא כל ימיו של דוד מעין דוגמא של משיח היה [שהיה להם כל טוב בנפש בגוף ובממון], אלא פותח ודורש לפנייהם דברי תורה שלא שמעתן אוזן מעולם, עד כאן. ואיתא בגמרא ריש כריתות, בפרק שלושים ושש דף ו, שהיוצא לדרך וחפץ לדעת אם יחזור לביתו בשלום, יכנס לבית אפל קצת, ואם יראה שני צללים סימן הוא שיחזור בשלום. וסוים דברי הגמרא 'ולאו מילתא היא [שלא יעשה הנסיון והסימן הזה] דילמא חלשא דעתיה ומתרע מזליה', כלומר אף על פי שהפעולה הזאת אינה גורמת מאומה ואינה כי אם סימן בעלמא, אבל אם יחלש דעתו בזה יוכל לגרום חלילה להרעת מזלו, ועל כן לא יעשה הסימן.

וזה נרמז בדברי הילקוט שבא להורות מה נעשה בזמן שאי אפשר להקהיל הציבור ולדרוש בפניהם, העצה רמוזה בתיבות 'דוד משיח' שאמרו בילקוט שבזמנו של דוד היה כזמנו של משיח, דתיבות 'דוד משיח' נוטריקון 'יעוין שלושים' ו'שש דף ו' ולא מילתא דילמא חלשא דעתיה ומתרע מזליה, שבזמן כזה צריך לזכור דברי הגמרא בפרק שלושים ושש דף ו', שהעיקר שלא תיחלש דעתו כי בזה יוכל להיות חס ושלום מתרע מזליה. וזהו גם כן 'ויקהל משה' שהוא נוטריקון ו'אם יפתהו [יצרו] ק'צת ה'דעת ל'החליש, ה'יזהר ש'מא י'תרע מ'זליה. וכן כתב המהר"ל בספרו 'גור אריה' שלכן איש הירא ורך הלבב ילך וישבו לביתו ולא יבוא בצבא, כי פחדיו וצעריו ירעו את מזלו ויכול למות במלחמה, כי עצם חלישות דעתו ודאגותיו ומחשבותיו יקלקלו לו חלילה את השפע הטוב מן השמים.

ובזאת נצא בשים שלום טובה וברכה על החולים שיתרפאו ועל הבריאים שלא יחלו, ויתמתקו הדינים מעל כל העולם כולו - כי כולם המה נבראים של השי"ת, ותבוא שוועתנו לפני בורא רפואות שישלח רפואה שלמה במהרה לכל חולי עמו ישראל. אמן כן יהי רצון.

מערכת 'האמונה' מברכת

את כל הקוראים, יהד עם כל בית ישראל

בברכת הג פסח כשר ושמה

בריאות איתנה ורק בשורות טובות.

יהי רצון שנזכה כולנו לאכול מן הזבחים ומן הפסחים

בירושלים הבנויה במהרה בקרוב ממש, אמן.

